

Ankestyrelsen

NYT

NYT FRA ANKESTYRELSEN NR. 5 AUGUST

2012

	Side
Deltid og erstatning for tab af erhvervsevne	2
Hvad sker der, når fodboldspilleren brækker benet?	7
Tilsyn med de adoptionsformidlende organisationer	12
Revideret forældreansvarslov skal støtte børnene bedre	15
Forældreansvarsloven gøres levende	18
Familieretlige kurser – lige fra faderskab til indkomstopgørelse	20
En hjemmeside til børn og unge	23
Ankestyrelsens nye sagsområder	24
Kort Nyt fra Ankestyrelsen	25

Deltid og erstatning for tab af erhvervsevne

Højesteret afsagde den 16. august 2010 to domme, der betyder en væsentlig ændring i bedømmelsen af erstatning for tab af erhvervsevne til personer, der på skadestidspunktet arbejdede på deltid. Ankestyrelsen har siden da offentliggjort en række principafgørelser, der anvender dommernes principper.

Af specialkonsulent Niels-Henrik Dam, Ankestyrelsen

Højesteretsdomme fra 16. august 2010

I den ene af dommene var der tale om en kvindelig dagplejepædagog, der på skadestidspunktet arbejdede 30 timer om ugen. Hun var gift med en udearbejdende mand, og havde på skadestidspunktet 3 børn, der var henholdsvis 2, 6, og 8 år gamle.

Hun fik en arbejdsskade, der gjorde, at hun efter skaden kun kunne arbejde 21,5 timer om ugen. Spørgsmålet var, om hendes erhvervsevnetab skulle vurderes som forskellen mellem den aktuelle indtægt for 21,5 timers arbejde og lønnen for 30 timers arbejde, eller lønnen for 37 timers arbejde. Højesteret udtalte:

På skadestidspunktet i februar 1995 arbejdede A som pædagog på deltid (30 timer om ugen). Hendes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde var imidlertid ikke forringet forud for skaden, og der skal derfor ved fastsættelsen af erhvervsevnetabsprocenten tages udgangspunkt i, at hun kunne arbejde på fuld tid. At hun på skadestidspunktet ikke udnyttede sin arbejdsevne til udearbejde på fuld tid, er således uden betydning for fastsættelsen af erhvervsevnetabsprocenten. (..) Det er ubestridt, at en ugentlig arbejdstid på 21, 5 timer er udtryk for As erhvervsevne efter arbejdsskaden. Denne arbejdstid skal efter det anførte sættes i forhold til en fuld ugentlig arbejdstid på 37 timer (..)

Erhvervsevnetabet skulle således vurderes i forhold til en fuld erhvervsevne.

I forhold til årslønnen fandt Højesteret også, at den skulle fastsættes ud fra lønnen i en fuldtidsstilling. Højesteret udtalte:

A arbejdede indtil 1990 i det væsentlige på fuld tid, og det må lægges til grund, at det skyldtes hendes familiemæssige situation med mindre børn, at hun i tiden herefter var ansat på deltid. Det må på denne baggrund anses for tilstrækkeligt godtgjort, at hendes ansættelse på nedsat tid alene var af midlertidig karakter, og at hun, når børnene blev større, igen ville være begyndt at arbejde på fuld tid, hvis hun ikke var blevet udsat for arbejdsskaden. Højesteret tiltræder, at hendes årsløn under disse omstændigheder i medfør af arbejdsskadesikringslovens § 41, stk. 1, 2. pkt., skal fastsættes skønsmæssigt med udgangspunkt i lønnen i en fuldtidsstilling.

Ankestyrelsen har offentliggjort dommen som en Principafgørelse.

[Læs Principafgørelse 190-10 >>](#)

Erhvervsevnetab og årsløn

Hvis en arbejdsskade har så alvorlige følger, at den nedsætter den tilskadekomnes evne til at tjene penge ved arbejde, har den tilskadekomne mulighed for at få erstatning for tab af erhvervsevne. Erhvervsevnetabets størrelse fastsættes som en procent. For at kunne beregne erstatningens størrelse skal man også fastsætte en årsløn.

Udgangspunktet er, at årslønnen fastsættes til den faktiske indtjening 12 måneder forud for arbejdsskaden. Erhvervsevnetabsprocenten fastsættes til forskellen mellem den aktuelle lønindtægt, og den lønindtægt, tilskadekomne ville have haft, hvis han/hun ikke havde været udsat for arbejdsskaden.

[Læs arbejdsskadesikringslovens § 17 om tab af erhvervsevne >>](#)

[Læs arbejdsskadesikringslovens § 24 om årsløn >>](#)

Forskellig bevisbyrde

Det er vigtigt, at være opmærksom på, at der efter Højesteretsdommene gælder forskellige bevisbyrder ved bedømmelsen af henholdsvis erhvervsevnetabsprocenten og årslønnen.

Ved vurderingen af erhvervsevnetabsprocenten er udgangspunktet, at den tilskadekomne havde fuld erhvervsevne. Det gælder med mindre myndighederne kan godtgøre, at erhvervsevnen var nedsat på skadestidspunktet.

Ved vurderingen af årslønnen er udgangspunktet den faktiske indtjening, medmindre den tilskadekomne godtgør, at han/hun kun midlertidigt arbejdede på deltid.

Praksis om deltidsansattes årsløn

Ankestyrelsen har truffet to principielle afgørelser om årsløn til deltidsansatte. Endvidere har Østre Landsret afsagt en dom om vurderingen af, om en deltidsansættelse var midlertidig.

Deltidsansættelse var ikke af midlertidig karakter

I Principafgørelse 165-11 fandt Ankestyrelsen, at tilskadekomne ikke havde løftet sin bevisbyrde for, at deltidsarbejdet kun var midlertidigt. Der var tale om en 49-årig kvinde, der var blevet uddannet som frisør i 1980, og havde arbejdet fuld tid som frisør i 1981 til 1987. I forbindelse med at hun fik et barn, valgte hun at skifte erhverv til social- og sundhedsassistent, og at gå ned i tid. "Barnet" var på skadestidspunktet 21 år gammel.

Vi fandt, at deltidsansættelsen derfor ikke længere var begrundet i familiemæssige hensyn. Vi fandt heller ikke, at tilskadekomne på anden måde havde dokumenteret, at deltidsansættelsen var af midlertidig karakter. Hun havde ikke dokumenteret, at hun havde forsøgt at påtage sig ekstra aften- eller weekendvagter, for at komme op i tid. Der var heller ikke dokumentation for at hun havde forsøgt at søge en fuldtidsstilling.

[Læs Principafgørelse 165-11 >>](#)

Midlertidig deltidsansættelse

I Principafgørelse 176-11 fandt Ankestyrelsen, at tilskadekomne havde løftet sin bevisbyrde for, at deltidsansættelsen var midlertidig. Vi lagde ved vurderingen vægt på, at tilskadekomne forud for arbejdsskaden i et vist omfang tog ekstravagter, så hun efter sit eget udsagn næsten fik fuldtidsløn, og at hun i en periode på flere år var fuldtidsforsikret medlem af en arbejdsløshedskasse, selvom hun i perioder var deltidsansat med under 30 timer om ugen.

Vi lagde ikke vægt på hensynet til hendes børn, der på tidspunktet var henholdsvis 15 og 4½ år og velfungerende i skole og børnehave. Tilskadekomne havde også oplyst, at deltidsansættelsen var passende, især da den mindste var yngre, men at det aldrig havde afholdt hende fra at forsøge at få flere timer.

[Læs Principafgørelse 176-11 >>](#)

Østre Landsretsdom af 18. januar 2012

Østre Landsret afsagde en dom den 18. januar 2012. Vi har offentliggjort dommen i Principafgørelse 94-12. Østre Landsret fandt, at tilskadekomne ikke havde løftet sin bevisbyrde for at deltidsansættelsen var midlertidig. Retten lagde vægt på, at tilskadekomne aldrig havde arbejdet på fuld tid, og at børnene på skadestidspunktet var 13 og 16 år.

[Læs Principafgørelse 94-12 >>](#)

Praksis om deltidsansattes erhvervsevnetab

Nedsat erhvervsevne på skadestidspunktet

Højesteret fik ikke lejlighed til at tage stilling til, hvad der skal til for at løfte bevisbyrden for, at tilskadekomne have en nedsat erhvervsevne på skadestidspunktet. Vi har belyst dette spørgsmål i Principafgørelsen 110-12.

Der var tale om en kvinde, der arbejdede med rengøring. Hun arbejdede 27 timer om ugen, før hun kom til skade med sin højre skulder. Vi fandt at hun havde en nedsat erhvervsevne på skadestidspunktet, idet hun havde en sygdom i venstre skulder, der medførte, at hun næsten dagligt måtte tage smertestilende medicin for at passe sit arbejde. Vi fandt derfor, at de 27 timer var et udtryk for hendes fulde erhvervsevne på skadestidspunktet. Både erhvervsevnetabet og årslønnen skulle således fastsættes ud fra den faktiske indtjening.

[Læs Principafgørelse 110-12 >>](#)

Hvad er fuld tid? Aften- og nattearbejde

Højesteretsdommen vedrørte en person, der arbejdede om dagen. I et sådant tilfælde er det enkelt at sige, at fuld tid er 37 timer om ugen. Der er dog mange, der arbejder om aftenen og natten. De arbejder langt overvejende mindre end 37 timer. Samtidig får de en række tillæg til lønnen for at arbejde aften, nat og weekend. Spørgsmålet er, om der

også for disse personer skal ske en opregulering af lønnen, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Vi har taget stilling til dette i Principafgørelse 111-12. Der var tale om en kvinde, der arbejdede i gennemsnit 28 timer om ugen i fast nattevagt. Vi sammenlignede hendes løn med den løn, hun ville have tjent, hvis hun havde arbejdet 37 timer om ugen i dagvagt. Da hendes løn ikke var lavere, end den løn hun ville have tjent ved at arbejde 37 timer om ugen i dagvagt, fandt vi, at hun udnyttede sin fulde erhvervsevne, og at der derfor ikke skulle ske en opregulering af hendes lønindtægt. Vi fandt således, at der ville ske en overkompensation, hvis lønnen blev opreguleret.

[Læs Principafgørelse 111-12 >>](#)

Genoptagelse af tidligere sager

Højesterets domme af 16. august 2010 gælder ikke kun for nye afgørelser, der træffes efter dommene. De gælder også for tidligere afgørelser om erstatning for tab af erhvervsevne. Disse afgørelser vil derfor kunne genoptages, hvis man er omfattet af dommen. Hvis en tilskadekommen mener, at hans/hendes sag ligner dem, som højesteret har truffet afgørelse om, kan man kontakte Arbejdsskadestyrelsen og bede om, at sagen genoptages.

[Læs mere om hvordan du beder om genoptagelse >>](#)

Ankestyrelsen har truffet en principielafgørelse om, at Arbejdsskadestyrelsen ikke kan afslå genoptagelse på ulovbestemt grundlag, hvis Arbejdsskadestyrelsen ikke ved den tidligere afgørelse har foretaget en vurdering, der er i overensstemmelse med principperne i Højesteretsdommen.

[Læs Principafgørelse 30-12 >>](#)

Hvad sker der, når fodboldspilleren brækker benet?

Der er forskel på at komme til skade under en sportsaktivitet, når skaden sker som almindeligt medlem af en idrætsforening, eller når den sker i egenskab af professionel idrætsudøver. Hvis fodboldspilleren er ansat på kontrakt vil skaden som udgangspunkt være dækket af arbejdsskadesikringsloven. Hvis fodboldspilleren derimod blot er medlem af den lokale idrætsforening og brækker sit ben under en kamp, vil skaden ikke være en arbejdsskade.

Af fuldmægtig Sussi Low og specialkonsulent Ole Tamberg, Ankestyrelsen

Frivillige idrætsudøvere er ikke omfattet af loven

Der er stor forskel på at dyrke idræt som almindeligt medlem i en idrætsforening, og på at dyrke idræt på et professionelt plan, hvor man er underlagt et kontraktsforhold.

Typisk dyrkes der sport på et frivilligt plan i fritiden – fx i den lokale idrætsforening efter arbejde. Hvis en person kommer til skade i en sådan situation, er udgangspunktet, at skaden ikke er en arbejdsskade, og at den derfor heller ikke er omfattet af arbejdsskadeloven.

Det skyldes, at medlemmer af foreninger som udgangspunkt ikke er omfattet af lovens personkreds, når de deltager i det almindelige foreningsliv.

Vi har i 2011 taget stilling til spørgsmålet om skader, der opstår under "frivillig sport".

I en motorcrossklub var det almindeligt for medlemmer at fungere som flagpost under træning og løb. Et medlem af klubben blev påkørt, mens han stod som flagpost. Aktiviteten faldt naturligt inden for foreningens formål, og han var derfor ikke omfattet af den sikrede personkreds i arbejdsskadeloven.

[Læs Principafgørelse 72-11 >>](#)

Professionelle idrætsudøvere er omfattet af loven

I dag bliver stadigt flere personer ansat på en professionel kontrakt i idrætsklubber. Arbejdsopgaven består typisk i at træne og spille kampe for klubben. Ofte gælder der desuden forskellige krav til offentlig fremtræden og påklædning.

Hvis en person kommer til skade under idræt i sin egenskab af professionel idrætsudøver, vil der være tale om en arbejdsskade. Det betyder, at idrætsklubben skal være

opmærksom på, at der er pligt til at tegne forsikring mod følger af arbejdsskade for idrætsudøvere, der er ansat på en kontrakt.

Hvem er arbejdsgiver?

Vi inddrager følgende kriterier, når vi vurderer, om en professionel idrætsudøver, der er antaget til arbejde for en sportsklub mod at få udbetalt løn, er omfattet af arbejdsskadeloven, og hvem der er arbejdsgiver:

- Er der tegnet kontrakt?
- Er deltagelse i træning/sportsbegivenhed frivillig?
- Hvem drager nytte af idrætsudøverens deltagelse?
- Hvem har instruktions- og tilsynsbeføjelsen?
- Er der tale om professionel idræt eller talentudvikling?

Hvornår er der tale om et antagelsesforhold?

Når professionelle idrætsudøvere deltager i sportsarrangementer, er der ikke altid tale om et antagelsesforhold omfattet af arbejdsskadeloven.

Det afgørende er, om der foreligger et egentligt antagelsesforhold mellem idrætsudøveren og en arbejdsgiver, hvor arbejdsgiveren kan udøve almindelige arbejdsgiverbeføjelser - ex instruktion og tilrettelæggelse af arbejdet.

Speedwaykører og cykelrytter

Vi har taget stilling til problematikken i 2 sager i en Principafgørelse fra 1996.

I den første sag kom en speedwaykører til skade under et løb. Han havde indgået kontrakt med klubben og var forpligtet til at stå til rådighed for og deltage i løb for klubben. Klubben havde mulighed for at sanktionere misligholdelse af kontrakten og havde en økonomisk interesse i hans deltagelse i løbet.

Vi vurderede, at der var tale om et antagelsesforhold mellem køreren og den lokale speedwayklub.

I den anden sag anså vi ikke en cykelrytter som antaget til arbejde, da han kom til skade under et løb arrangeret af Dansk Cykel Union. Dansk Cykelunion afholdt udgifter i forbindelse med løbet og stod for tilrettelæggelsen af løbet. Der blev desuden stillet træner, holdleder og hjælpere til rådighed for de deltagende cykelryttere.

Deltagelsen i cykelløbet var dog frivilligt, og Dansk Cykel Union havde ingen instruktions- eller sanktionsbeføjelser i forhold til rytteren. Dansk Cykel Union havde derfor ikke nogen arbejdsgiverbeføjelser og kunne derfor heller ikke betragtes som arbejdsgiver.

[Læs Principafgørelse U-4-96 >>](#)

Skade opstået under udlejning til en anden klub

En kontraktansat fodboldspiller i en superligaklub A, var udlejet til en anden superligaklub B, da han kom til skade. Det fremgik af kontrakten, at forsikringsforpligtelserne forblev i den klub, der var tegnet kontrakt med - klub A- under udlejning til anden klub.

Under udlejningen var tilskadekomne underlagt klub B's instruktion, mens lønnen blev fortsat udbetalt af klub A, som fodboldspilleren havde tegnet kontrakt med.

Ankestyrelsen fastslog, at klub B var forsikringspligtig arbejdsgiver for skaden opstået i udlejningsperioden. Vi lagde vægt på, at tilskadekomne udførte arbejde for klub B på skadestidspunktet og var underlagt klub B's instruktioner. Det var uden betydning, at klub A fortsat udbetalte lønnen til fodboldspilleren.

Vi fastslog samtidig, at bestemmelserne i arbejdsskadeloven omkring forsikringspligt ikke kan fraviges ved aftale eller kontrakt mellem parterne. Bestemmelserne i DBU's standardkontrakt om forsikringsforholdene kunne derfor ikke føre til et andet resultat.

Når en sportsklub fx lejer en fodboldspiller fra en anden sportsklub, er det altså brugervirksomheden, der arbejdsgiver i arbejdsskadelovens forstand.

Brugervirksomheden har derfor pligten til at tegne sikring mod følger af arbejdsskade. Det gælder, uanset hvem der udbetaler løn til idrætsudøveren. Princippet kan sportsklubberne ikke tilsidesætte ved aftale.

[Læs Principafgørelse 15-12 >>](#)

Skade opstået under arbejde for landshold for kontraktansat håndboldspiller

Ankestyrelsen har i en Principafgørelse taget stilling til, hvem der var arbejdsgiver for en udenlandsk kvindelig idrætsudøver, der var ansat på en professionel kontrakt i en dansk klub, og kom til skade under en kamp for et andet EU-lands landshold.

Ifølge kontrakten var tilskadekomne forpligtet til at deltage i landsholdssamlinger, og klubben var forpligtet til at frigive spilleren til landsholdet. Under landsholdssamlinger var

tilskadekomne underlagt landsholdets instruktion. Tilskadekomne var lønnet af sin danske klub, når hun deltog i landsholdssamlinger.

Der er internationale regler, der er aftalt mellem de nationale sportsklubber. Efter disse regler er en landsholdsspiller fortsat omfattet af arbejdsgivende klubs forsikring. Det gælder også, når skaden sker under deltagelse for et landshold.

En arbejdstager er som udgangspunkt omfattet af lovgivningen i det land, hvor arbejdsskaden indtræder.

Vi fraviger udgangspunktet, hvis der er tale om en midlertidig udstationering for en dansk virksomhed. Det følger både af reglerne i arbejdsskadeloven og efter de EU-retlige regler om vandrende arbejdstagere.

Ankestyrelsen vurderede, at tilskadekomne ikke var omfattet af arbejdsskadeloven, da hun udførte arbejde for en udenlandsk arbejdsgiver – det udenlandske landshold.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at

- Kvinden var forpligtet til at deltage i landsholdssamlingen
- Hun var underlagt landsholdets instruktioner, og
- nytteværdien af arbejdet overvejende lå hos landsholdet

Der var ikke tale om talentudvikling, som havde særlig værdi for klubben. En privat aftale kunne ikke bringe forholdet ind under arbejdsskadeloven og dermed tilsidesætte arbejdsskadelovens bestemmelser om anvendelsesområdet for loven.

Ankestyrelsen bad i afgørelsen Arbejdsskadestyrelsen om at sende sagen til afgørelse i det EU-land, som hun repræsenterede under kampen.

[Læs Principafgørelse 116-12 >>](#)

Skade under træning med ungdomslandshold

En kontraktansat ungdomsspiller kom til skade under træning for U-17-landsholdet, som DBU står for. Spørgsmålet var om DBU eller klubben, der indgik kontrakten med tilskadekomne, var sikringspligtig arbejdsgiver under deltagelsen i landsholdstræning.

Det fremgik af kontrakten, at

- tilskadekomne var forpligtet til at træne og spille fodboldkampe for klubben.
- klubben havde pligt til at frigive spilleren til landsholdstræning, hvis han blev udtaget hertil.
- klubben havde de almindelige beføjelser som tilkommer en arbejdsgiver, om at instruere om arbejdets udførelse og føre tilsyn hermed.

Vores udgangspunkt om professionelle sportsudøvere kan ikke fuldt ud opretholdes, når skaden rammer en ung idrætsudøver, mens han er ved at udvikle sit talent.

I disse situationer ser vi på, hvem der drager nytte af den tilskadekomnes deltagelse i sportsudøvelse for andre klubber eller landsholdssamlinger. Vi skal foretage en konkret afvejning af hvis interesser, der er mest afgørende.

Ungdomsspilleren var ved at udvikle sine færdigheder i fodbold i klubregi. Han blev udtaget af DBU til at deltage i træning for U-17-landsholdet. Han udviklede på den måde sit talent som fodboldspiller yderligere med henblik på en mulig fremtidig professional karriere.

Den unge spiller øgede sin sportslige og økonomiske værdi for klubben nu og i fremtiden. Det var derfor klubben, der havde den største interesse og nytteværdi af tilskadekomnes deltagelse i landsholdstræningen.

Tilskadekomne udførte på skadestidspunktet altså ikke arbejde for ungdomslandsholdet, men derimod for den klub han havde tegnet kontrakt med. Det var derfor også klubben, som var forsikringspligtig arbejdsgiver.

Principafgørelsen viser, at en sportsklub, der har indgået professionel kontrakt, kan blive anset som sikringspligtig arbejdsgiver, selv om der sker en skade under træning eller kamp i landsholdsregi. Det gælder dog kun, når der er tale om en idrætsudøver, der er ved at udvikle sit talent med sigte på en professionel karriere.

[Læs Principafgørelse 87-11 >>](#)

Tilsyn med de adoptionsformidlende organisationer

Som led i styrelsens løbende tilsyn med de adoptionsformidlende organisationer tager Ankestyrelsens familieretsafdeling med mellemrum på tilsynsbesøg hos de adoptionsformidlende organisationer.

Af Sanne Brøndum Odgaard, Ankestyrelsen

Ankestyrelsen og Adoptionsnævnet fører tilsyn

Historier om bekymringsværdige adoptionsforhold i udlandet har fyldt meget i pressen den seneste tid. Netop dette har vi stor fokus på med vores tilsynsvirksomhed.

Ankestyrelsens familieretsafdeling og Adoptionsnævnet fører tilsyn med de adoptionsformidlende organisationers virksomhed. Tilsynet omfatter blandt andet organisationernes virksomhed her i landet og i andre lande. Tilsynet omfatter både en gennemgang og kontrol af konkrete sager, en gennemgang af flere og udvalgte sagskomplekser (fx sager med børn adopteret fra Etiopien) og af et økonomisk og administrativt tilsyn.

Tilsynet favner bredt

Adoptionsnævnets tilsyn relaterer sig primært til behandling af matchningssager samt den del af organisationernes virksomhed, der relaterer sig til børnenes psyko-soziale og helbredsmæssige forhold. Dette betyder blandt andet, at nævnet vurderer, om man er enig med de formidlende organisationer i forhold til den vurdering af barnet, som organisationen har foretaget på baggrund af de udenlandske papirer om barnet.

Nævnet har desuden udpeget et antal børnelæger, som har til opgave at rådgive ansøgere, der har fået bragt et barn i forslag fra udlandet. Det betyder, at alle adoptivfamilier kan kontakte en af Adoptionsnævnets børnelæger, når de har fået et barn i forslag fra en af de to formidlende organisationer. Børnelægen kan hjælpe familierne med at forklare betydningen af de helbredsmæssige oplysninger om barnet, inden familien tager stilling til, om de ønsker at gennemføre adoptionen.

Tilsynet med de formidlende organisationers virksomhed i udlandet indebærer bl.a., at nævnet og Ankestyrelsen besøger nogle af de lande, som vi i Danmark adopterer børn fra. På rejserne undersøger nævnet og styrelsen, hvordan de formidlende organisationer tilrettelægger og gennemfører formidlingen af børn.

Ankestyrelsens tilsyn omfatter alle øvrige forhold, fx organisatoriske, økonomiske og juridiske forhold samt organisationernes sagsbehandling i Danmark og i udlandet.

2 danske adoptionsformidlende organisationer

I Danmark er der to organisationer, der er godkendt til at drive adoptionsformidling. AC Børnehjælp og DanAdopt.

Tilsynsbesøg i juni 2012

I juni måned i år aflagde Ankestyrelsens familieretsafdeling tilsynsbesøg hos de 2 adoptionsformidlende organisationer i Danmark - AC Børnehjælp og DanAdopt. Tilsynsbesøgene fandt sted i AC Børnehjælps lokaler i Århus og hos DanAdopt i Birkerød.

Når familieretsafdelingen aflægger tilsyn, holder vi altid et møde med organisationernes ledelse og regnskabskyndige medarbejdere. På mødet bliver en lang række forhold drøftet.

Særlig fokus på Haagerkonventionens formelle regler

Ved dette års besøg var fokus særligt på organisationernes vejledning af ansøgere og opfølgning på sagsbehandling i forhold til Haagerkonventionens formelle regler.

Desuden blev organisationernes personaleforhold, årsregnskaber, gebyrpolitik, og økonomiske tilrettelæggelse drøftet.

Familieretsafdelingen udtog desuden en række af organisationernes nyligt afsluttede sager til stikprøvekontrol af organisationernes sagsbehandling.

2 danske adoptionsformidlende organisationer

I Danmark er der to organisationer, der er godkendt til at drive adoptionsformidling. AC Børnehjælp og DanAdopt.

AC Børnehjælp har siden 8. december 1969 og DanAdopt siden 15. december 1964 været godkendt af de danske myndigheder til at drive international adoptionshjælpsvirksomhed.

Både AC Børnehjælp og DanAdopt er organiseret som almennyttige fonde, der ledes af en bestyrelse, som har ansvaret for organisationernes virksomhed. Den daglige drift og ledelse varetages af en direktør og en række ansatte, der har de nødvendige kompetencer til at håndtere de komplekse udfordringer, der generelt præger international adoptionsformidling.

Skaber forbindelse og bistår processerne

De formidlende organisationers opgave er at yde bistand til at skabe forbindelse mellem adoptionsansøgere med bopæl her i landet og børn fra andre lande med henblik på adoption. De skal desuden hjælpe i forbindelse med de formelle og retlige processer, der skal iagttages for, at en adoption kan gennemføres. Opgaven består afslutningsvist i at

bistå adoptivfamilierne efter barnet er kommet hjem i adoptivfamilien (post adoption service).

Muligheden for at få bistand fra en dansk formidlende organisation skal som udgangspunkt stå åben for enhver. Ifølge reglerne i den danske adoptionslovgivning skal en ansøger nemlig være tilmeldt en formidlende organisation for at adoptere fra et andet land.

[Læs mere om AC Børnehjælp på www.a-c.dk >>](http://www.a-c.dk)

[Læs mere om DanAdopt på www.danadopt.dk >>](http://www.danadopt.dk)

Revideret forældreansvarslov skal støtte børnene bedre

Forældreansvarsloven bliver den 1. oktober 2012 ændret. Den reviderede lov skal overordnet set støtte børnene bedre i sager om forældremyndighed, barnets bopæl og samvær.

Af specialkonsulent Stine Krone Christensen, Ankestyrelsen

Ændringerne i forældreansvarsloven

Formålet med ændringen af forældreansvarsloven er at øge muligheden for at træffe flere afgørelser, som er til barnets bedste. Lovændringen skal også øge muligheden for at skærme barnet mod forældrenes konflikt. Lovændringen betyder bl.a., at:

- Kriterierne for at ophæve fælles forældremyndighed ændres
- Statsforvaltningerne får mulighed for at afvise anmodninger om ændring af forældremyndighed og bopæl
- Alle børnesamtaler i en forældreansvarssag skal afholdes af en børnesagkyndig
- Forældre skal forud for en børnesamtale orienteres om samtalens karakter og betydning
- Muligheden for at indhente sagkyndige erklæringer om forældre tydeliggøres
- Reglerne om transport til og fra samvær forenkles
- Betingelserne for at fastsætte samvær med andre end forældre lempes
- Samværssager vil fremover kun kunne behandles i statsforvaltningerne
- En forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, har ikke længere adgang til at få orientering om og deltage i generelle sociale aktiviteter i barnets institution eller skole

Ændring af reglerne om forældremyndighed

Udgangspunktet i forældreansvarsloven er, at forældre – også selvom de ikke bor sammen – har fælles forældremyndighed over barnet. Dette udgangspunkt kommer fortsat til at gælde, men kriteriet for, om den fælles forældremyndighed skal ophæves eller ej, ændres. Fremover bliver det afgørende, at forældrene kan samarbejde om barnets forhold til barnets bedste.

Mulighed for at afvise ansøgninger om ændringer

Statsforvaltningerne får mulighed for at afvise en ansøgning om ændring af forældremyndighed og barnets bopæl, hvis der ikke foreligger væsentligt forandrede forhold. Formålet med ændringen er at skærme barnet mod langvarige konflikter, som skyldes ansøgninger, der ikke vil bedre barnets situation.

Denne afvisningsmulighed har statsforvaltningerne hidtil haft på samværsområdet, men nu bliver den udvidet til også at omfatte forældremyndighed og barnets bopæl.

Ændringer om belysningen af barnets perspektiv

Børnesamtaler skal gennemføres af en børnesagkyndig

I sager om forældremyndighed, barnets bopæl og samvær skal statsforvaltningerne og domstolene altid sørge for at belyse sagen fra barnets perspektiv. Dette kan f.eks. ske ved en børnesamtale, som afholdes i statsforvaltningen eller i retten.

For at sikre at inddragelsen sker på en så skånsom måde som muligt for barnet, ændres loven nu sådan, at alle børnesamtaler fremover skal gennemføres af en børnesagkyndig.

Orientering til forældre om børnesamtalens karakter og betydning

Forud for børnesamtalen skal forældrene orienteres om samtalens karakter og betydning, medmindre det er unødvendigt. Formålet er at sikre, at barnet er ordentligt forberedt på samtalen, da det er forældrene, der forbereder barnet på samtalen.

Sagkyndige erklæringer om forældre

I nogle sager kan der være behov for at skærme barnet mod inddragelse i sagen. Det kan f.eks. være i sager med samarbejdschikane eller i andre sager, hvor det er tvivlsomt, om en forælder har den fornødne forældreevne til at tage vare på barnet.

Det bliver derfor tydeliggjort, at barnets perspektiv også kan belyses ved at indhente en sagkyndigerklæring om en forælder. En sådan erklæring vil fokusere på en eller begge forældres forudsætninger for at tage vare på barnet. En sagkyndigerklæring kan f.eks. udarbejdes af en psykolog, psykiater eller en misbrugsekspert.

Ændring af reglerne om samvær

På samværsområdet sker der også en række ændringer. En af ændringerne er, at det pr. 1. oktober 2012 alene er statsforvaltningerne, der kan træffe afgørelse om samvær. Domstolene kan derfor ikke længere tage stilling til samvær i forbindelse med behandlingen af en sag om forældremyndighed eller barnets bopæl.

Forenkling af reglerne om transport til og fra samvær

Reglerne om transport af barnet til og fra samvær forenkles, så det nu fremgår direkte af loven, at forældrene har et fælles ansvar for transporten af barnet i forbindelse med samvær.

Samvær med andre end forældre

Endelig lempes reglerne om samvær med andre end forældre. Lempelsen betyder bl.a., at der kan fastsættes samvær med en social forælder, hvor barnet er blevet til ved anonym sæddonation, og der ikke er gennemført en stedbarnsadoption før samlivsophævelsen. Det får bl.a. betydning for homoseksuelle par, hvor en medmor ikke har adopteret barnet før samlivsophævelsen, men hvor hun har fungeret som barnets forælder.

Ændring af reglen om orienteringsret

En forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, har efter 1. oktober 2012 ikke længere adgang til at få orientering om og deltage i generelle sociale aktiviteter i barnets institution eller skole, medmindre dette sker efter en fælles forståelse mellem forældrene.

En forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, har fortsat ret til efter anmodning at få orientering om barnets forhold fra bl.a. skoler og børneinstitutioner, samt ret til at få udleveret dokumenter om barnets forhold, hvis disse findes på skoler og i børneinstitutioner.

Fra evaluering til lovændring

Forældreansvarsloven har været gældende i knapt 5 år. Da loven blev vedtaget, blev det besluttet at evaluere loven efter en årrække. Ankestyrelsens Familieretsafdeling har stået for evalueringsarbejdet.

Evalueringen af loven bestod af:

- Egentlige undersøgelser, herunder SFI's evalueringsundersøgelse om dom til fælles forældremyndighed
- Inddragelse af relevante aktører på området
- Dataindsamling, gennemgang af praksis samt beskrivelser af metoder og sagsgange

På baggrund af evalueringen indgik politikerne en aftale om ændring af forældreansvarsloven. Denne aftale ligger til grund for de ændringer af loven, som træder i kraft den 1. oktober 2012.

Læs Ankestyrelsens Familieretsafdelings rapport om evaluering af forældreansvarsloven >>

Læs SFI's evalueringsundersøgelse >>

Forældreansvarsloven gøres levende

Når en lov er vedtaget, går arbejdet med at omsætte loven til det virkelige liv i gang. Ændringerne af forældreansvarsloven føres ikke kun ud i livet gennem nye bekendtgørelser og vejledninger. Der bliver tale om en helhedsorienteret tilgang, hvor bl.a. kurser og kommunikation spiller en væsentlig rolle.

Af chefkonsulent Henriette Braad Olesen, Ankestyrelsen

Ændringerne føres ud i livet

Som regel skal der kun udformes bekendtgørelse og administrative forskrifter, når en ny lov træder i kraft, men implementeringen af ændringerne i forældreansvarsloven kræver en mere helhedsorienteret indsats. Forældreansvarslovens område er netop kendetegnet ved en helhedsorienteret tilgang, hvor der ikke udelukkende opereres med juridiske afgørelser, men i lige så høj grad – og måske endda i højere grad – arbejdes med forligsbestræbelser m.v. for at støtte forældrene i selv at nå frem til den bedste løsning for deres barn.

Denne tilgang afspejler sig også i implementeringen af lovændringen, hvor der skal:

- Udarbejdes ny bekendtgørelser og nye vejledninger.
- Afholdes kurser om lovændring.
- Iværksættes en kommunikationsindsats om forældreansvarsloven.
- Arbejdes med et styrket samarbejde mellem statsforvaltningerne og kommunerne.
- Gennemføres politiske drøftelser af muligheden for yderligere prioritering af området.

Kommunikationsindsats om forældreansvarsloven

Evalueringen af forældreansvarsloven viste et tydeligt behov for at kommunikere lovens muligheder. Det skete ikke, da forældreansvarsloven trådte i kraft den 1. oktober 2007, og det er måske årsag til en række misforståelser og mytedannelser.

Fx er det en udbredt misforståelse, at det er lovens hovedregel, at samvær skal fastsættes som en deleordning, dvs. at barnet skal være lige meget hos forældrene, og at der automatisk er knyttet en sådan samværsdeleordning til en afgørelse om fælles forældremyndighed.

Myterne og misforståelserne findes ikke kun hos forældrene, men også i forældrenes netværk, herunder det professionelle netværk i form af sagsbehandlere, lærere m.m. Hertil kommer, at medierne er stærke bærere af de opståede myter.

Kommunikationsindsatsen vil blive skudt i gang hen mod slutningen af 2012.

Styrket samarbejde mellem statsforvaltninger og kommuner

Nogle af de familier, som statsforvaltningerne kommer i berøring med i forbindelse med sager efter forældreansvarsloven, er familier, som også er kendt af socialforvaltningen. Det tjener ikke barnets bedste, hvis de involverede myndigheder har parallelle sagsforløb, hvor der ikke samarbejdes og gøres brug af den viden og de kompetencer, myndighederne hver især har, for at nå frem til den bedste løsning for barnet.

At myndighederne skal samarbejde – og gør det – er ikke noget nyt. Men med evalueringen og ændringen af forældreansvarsloven er der kommet et fornyet fokus på behovet for og betydningen af et smidigt og gensidigt forpligtende samarbejde mellem statsforvaltninger og kommuner.

Det skal derfor bl.a. drøftes, hvilke muligheder der er for, at myndighederne i de tungeste og mest komplekse forældreansvarssager arbejder tættere sammen om en løsning af familiens problemer. På den måde vil familiens udfordringer håndteres af de myndigheder og inden for de lovgivningsmæssige rammer, som på et givent tidspunkt af sagens samlede forløb er bedst til at håndtere og løse problemerne.

Mulighederne for en yderligere prioritering af området

Statsforvaltningerne råder over en vifte af redskaber på forældreansvarsområdet, herunder:

- Tværfaglig sagsbehandling
- Børnesagkyndig rådgivning
- Konfliktmægling

Nogle statsforvaltninger tilbyder også børnegrupper, og der er gennemført forsøg med undervisning af forældre om håndteringen af bruddet i familien. Der findes desuden et landsdækkende tilbud om parrådgivning, som administreres af Ankestyrelsens Familieretsafdeling og gennemføres af Center for Familieudvikling.

Politikerne vil i løbet af efteråret drøfte mulighederne for en yderligere prioritering af området. De vil bl.a. drøfte

- Om der kan ske en styrkelse af børnene situation i konflikten, eksempelvis gennem børnegrupper
- Om det børnesagkyndige element i sagsbehandlingen kan styrkes, herunder gennem en øget brug af tværfaglige møder
- En styrkelse af samarbejdet mellem det familieretlige og det socialretlige område

Familieretlige kurser – lige fra faderskab til indkomstopgørelse

Ankestyrelsens familieretsafdeling tilbyder en bred vifte af kurser. Kursussekretariatet blev oprettet i 2000 og har siden da vokset sig væsentligt større. I 2012 udbyder familieretsafdelingen ca. 10 forskellige kurser – lige fra grundkursus i "Fra prøvelse til vielse" til "Faderskab – hvad siger reglerne?".

Af kursussekretær Naomi Pundik, Ankestyrelsen

Spæd start med adoptionsforberedende kurser

I forbindelse med en ændring af adoptionsloven blev familieretsafdelingens kursussekretariat oprettet i 2000. Kursussekretariatet skulle afholde obligatoriske adoptionsforberedende kurser. Kurserne blev skabt for at give ansøgere til adoption et bedre kendskab til, hvad det vil sige at adoptere et barn.

Med erfaring fra de adoptionsforberedende kurser kombineret med solid faglig viden fra en dagligdag inden for det familieretlige område, besluttede den tidligere Familiestyrelse i 2008 at udbyde en række faglige kurser, herunder både grund- og temakurser.

12 år efter start er viften af kursustilbud bredt væsentligt mere ud, og i 2012 udbyder familieretsafdelingen ca. 10 faglige kurser, som varierer meget i indhold, form og ikke mindst i modtagerkreds.

Kurserne giver et fagligt kvalitetsløft

De faglige kurser henvender sig til sagsbehandlere og medarbejdere i statsforvaltninger og kommuner samt andre familieretlige aktører. Kurserne er med til at give den enkelte deltager et fagligt kvalitetsløft til gensidig gavn for den videre sagsbehandling.

Det er medarbejdere i familieretsafdelingen, der står for undervisningen på kurserne.

Vi tilbyder kurser indenfor en lang række områder:

- Adoption
- Bidrag
- Faderskab
- Forældremyndighed og samvær
- Vielse/ Ægteskab
- Internationale børnesager
- Konfliktmægleruddannelse

Inden for området forældremyndighed og samvær udbyder vi eksempelvis kurset "Hvad skal jeg vide om forældreansvarsloven?". Kurset retter sig til professionelle, som i deres daglige arbejde har behov for et overordnet kendskab til forældreansvarslovens indhold.

Inden for området vielse/ægteskab udbyder vi en lidt anden slags kursus "Fra prøvelse til vielse", som har en helt konkret målgruppe: kommunale sagsbehandlere, der arbejder med vielse. På kurset bliver der gennemgået emner lige fra prøvelse af ægteskabsbetingelser til nødvielser mv.

Der er også meget konkrete kurser, hvor beregning står på programmet – fx kurset "Indkomstopgørelsen i børne- og ægtefælle-bidragssager".

Læs mere om vores kursusvirksomhed og se kursusprogrammet for 2012. Her kan I også læse mere om, hvordan I tilmelder jer vores kurser. >>

De adoptionsforberedende kurser eksisterer stadig

Familieretsafdelingen afholder stadig de obligatoriske adoptionsforberedende kurser for borgere, som adopterer.

At adoptere kan ikke helt sammenlignes med at danne familie på "traditionel" vis. Der er derfor lagt mange tanker i kursernes opbygning, og indholdet er derfor valgt med henblik på at forberede ansøgerne til den kommende forældrølle. På kurserne bliver ansøgerne også informeret om adoptivbarnets særlige situation, og hvad dette indebærer.

I årene 2000-2012 har der været afholdt i alt 415 adoptionsforberedende kurser. Her har deltaget i alt 9.270 kursister - fordelt på henholdsvis 4.305 par og 660 enansøgere.

Kurserne udskiller sig væsentligt fra de øvrige udbudte kurser. De har en anden udformning på grund af målgruppen. Fokus er på den enkeltes egen historie og kræver høj grad af deltageransvarlighed. Hvert kursus ledes af en kvindelig og mandlig kursusleder.

Borgeren retter selv henvendelse til kursussekretariatet, når de har en forhåndsgodkendelse til adoption. De forberedende kurser fremgår derfor ikke af kursusprogrammet.

En virksomhed i løbende udvikling

Vi har i de senere år budt ind med forslag ved udvikling af skræddersyede kurser tilpasset kommuners eller statsforvaltningers specielle ønsker og behov.

Vi tilpasser løbende vores kursusprogram, så vi på den måde har de mest relevante og fagligt vigtigste kurser klar til vores kursister. Vi identificerer problemstillinger gennem vores daglige arbejde, og sætter ind med kurser dér, hvor vi mener, der er behov for en bredere forståelse for sagsbehandlingen og sammenhængen på det faglige område.

En hjemmeside til børn og unge

I december 2011 lancerede Ankestyrelsen en ny hjemmeside målrettet børn og unge, som har en børnesag eller en underretningssag. Hjemmesiden hedder www.ung-i-ankestyrelsen.dk og henvender sig direkte til den unge med en sag i Ankestyrelsen.

Af kommunikationsmedarbejder Lise Carstensen, Koncernkommunikation

Kommunikerer med tekst, billeder og film

Med Barnets Reform er børn og unge, der er fyldt 12 år, part i egen sag. Der er derfor brug for en platform, hvor børn og unge mellem 12 og 18 år kan læse om, hvad det vil sige at have en sag i Ankestyrelsen. Derfor lancerede Ankestyrelsen i december 2011 en hjemmeside til denne specifikke målgruppe. Hjemmesiden blev udviklet i samarbejde med Børnerådet og Børns Vilkår.

Hjemmesiden henvender sig direkte til børn og unge og kommunikerer med film, billeder og tekst. På www.ung-i-ankestyrelsen.dk søger vi at give svar på alle de spørgsmål, børn og unge har, når de har en sag. For at lette læsningen har vi blandt andet lavet en ordbog, hvor den unge får forklaret ord som 'advokat', 'bisidder' og 'kvitteringsbrev'.

[Gå til www.ung-i-ankestyrelsen.dk >>](http://www.ung-i-ankestyrelsen.dk)

Husk at henvise til www.ung-i-ankestyrelsen.dk

Hvis du har kontakt til et barn eller en ung med en børne- eller underretningssag, kan du med fordel henvise til www.ung-i-ankestyrelsen.dk.

Flere unge skal have lyst til at komme til ankemøde

På hjemmesiden kan den unge se tre film om at have en sag. I en af filmene møder man en dreng, der skal til ankemøde i Ankestyrelsen. Formålet er at forberede den unge på, hvordan mødet foregår, og hvad man taler om på mødet.

Videoerne er populære

Videoerne på hjemmesiden er noget af det, der bliver brugt mest. I løbet af et halvt år har 231 brugere af hjemmesiden set filmen om, hvordan det er at have en sag i Ankestyrelsen, og 291 brugere har set filmen om, hvordan det er at være til ankemøde i Ankestyrelsen. I betragtning af at vi på et halvt år behandler cirka 550 sager, er det positivt. Et af formålene med hjemmesiden er netop, at flere børn og unge bliver klogere på, hvad det vil sige at være til ankemøde, og forhåbentligt får de lyst til at deltage i mødet og fortælle deres historie.

Ankestyrelsens nye sagsområder

Ny lovgivning betyder nye sagsområder for Ankestyrelsen. Ankestyrelsens brede vifte af sagsområde udvides igen. Bl.a. er Klagenævnet for Specialundervisning nu placeret i Ankestyrelsen.

Af fuldmægtig Pernille Rask Jensen, Ankestyrelsen

Familieret

Familieret blev den 1. januar 2012 en del af Ankestyrelsen. Familieret behandler klagesager på en række sagsområder inden for det familieretlige område og har derudover opgaver i forhold til tilsyn, kursusvirksomhed, administration, drift, ministerbetjening og lovgivning mv.

[Læs mere om Familieret >>](#)

Kontante ydelser fra Udbetaling Danmark

Den nye centrale myndighed Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om kontante ydelser og økonomiske tilskud. Ankestyrelsen bliver 1. klageinstans i disse sager. Der bliver tale om en gradvis indfasning fra 1. oktober 2012.

Det betyder, at vi skal træffe afgørelser i sager om fx børnefamilieydelse og barseldagpenge. Vi overtager de forskellige sagstyper trinvis med de første lovområder i oktober 2012 og de sidste i marts 2013. Når vi har overtaget alle lovområderne, vil vi skulle behandle samlet ca. 3400 sager årligt fra Udbetaling Danmark.

Specialundervisning

Sekretariatet for klagenævnet er placeret i Ankestyrelsen fra den 25. juni 2012. Klagenævnet for Specialundervisning er en uafhængig klagemyndighed, der træffer afgørelse om klager over kommuners tilbud om specialundervisning til elever i folkeskolen, som har behov for omfattende støtte i undervisningen eller undervisning i specialklasser/skoler. Nævnet behandler også klager over

- Afgørelser om ungdomsuddannelse til unge med særlige behov.
- Retlige spørgsmål vedrørende specialundervisning for voksne.
- Afgørelser om specialpædagogisk bistand til førskolebørn i regionalt regi.

[Læs mere om Klagenævnet for Specialundervisning >>](#)

Kort Nyt fra Ankestyrelsen

Hvilke fornavne kan man tage?

Alle skal have mindst 1 fornavn. Man kan have flere fornavne, og 2 fornavne kan forbindes med bindestreg. En dreng kan ikke få et pigenavn, og en pige kan ikke få et drengenavn.

Man kan vælge fornavne fra listen over godkendte fornavne. Hvis det navn, man gerne vil have, ikke står på listen, kan man søge om at få navnet godkendt. Ansøgningen skal sendes til det sogn, man bor i. Hvis man er født i Sønderjylland, skal man søge i den kommune, man er fødselsregistreret i.

Et afslag på godkendelse af et nyt navn kan påklages til Ankestyrelsen.

Når et navn bliver godkendt, kommer det på listen over godkendte fornavne og kan herefter tages af enhver.

Navneloven administreres af Ankestyrelsens Familieretsafdeling. Familieretsafdelingen modtager ofte spørgsmål om godkendelsen af nye fornavne.

[Se listen over godkendte fornavne og de nyeste godkendte fornavne >>](#)

Færre ansøger om handicapbil

Ankestyrelsens bilstatistik 2011 over antallet af afgørelser om støtte af køb til bil efter servicelovens § 114 viser, at

- Der var i alt 3.133 ansøgninger om støtte til køb af bil. Et fald på 4 procent i forhold til 2010, hvor der var 3.276 ansøgninger.
- Antallet af bevillinger faldt med 6 procent i forhold til 2010, fra 1.898 til 1.776.
- Der gives oftere afslag ved førstegangsansøgning end ved ansøgning om genbevilling. 61 procent af førstegangsansøgningerne ender med afslag, mens der ved ansøgning om genbevilling gives afslag i 21 procent.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for samtlige kommuner var for førstegangsansøgninger faldet med 5,7 uger fra 2010 til 2011, hvor den var 33,8 uger. I ansøgninger om genbevilling er sagsbehandlingstiden faldet med 2,5 uger til 28,8 uger.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid dækker over store forskelle i kommunernes sagsbehandlingstider. 60 kommuner afgjorde sagerne på mellem 21 og 40 uger. 14 kommuner afgjorde sagerne på under 21 uger, og 7 kommuner havde en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på over 1 år.

Førtidspensionsstatistik 2011

Årsstatistikken om førtidspensioner 2011 viser, at der blev tilkendt 15.969 nye førtidspensioner. Det er 1.200 færre tilkendelser end i 2010.

I årsstatistikken kan du blandt andet læse om, at:

- andelen af ikke-vestlige indvandrere blandt nye førtidspensionister er faldet fra 17 procent til 15 procent siden 2007. Indvandrere med ikke-vestlig baggrund er fortsat overrepræsenteret blandt de nye førtidspensionister, da de udgjorde 5 procent af befolkningen i 2011.
- de under 40-årige hyppigere får tilkendt førtidspension på baggrund af en psykisk lidelse end over 40-årige. I 2011 fik 75 procent af de nye førtidspensionister under 40 år tilkendt førtidspension på baggrund af en psykisk lidelse. Til sammenligning var det alene 25 procent af de nye førtidspensionister på 40 år eller derover
- tilkendelse af førtidspension til de under 40-årige oftere tages op til genvurdering. Når kommunen træffer afgørelse om førtidspension, kan de samtidig beslutte, at sagen skal genoptages til ny vurdering på et senere tidspunkt. For de unge under 40 år var det i 9 procent af tilkendelserne, mens det til sammenligning var i 1 procent af tilkendelserne for de 40-årige og derover.

Årsstatistikens tema er alder. Der er fokus på de yngre førtidspensionister under 40 år og de ældre på 40 år og derover.

[Hent selv tal om førtidspension på www.ast.dk >>](http://www.ast.dk)

Ligebehandlingsnævnets årsberetning 2011

Et travlt år for nævnet

2011 var et travlt år for Ligebehandlingsnævnet. I 2011 modtog nævnet 347 sager mod 286 sager i 2010, og nævnet har holdt 24 møder mod 20 i 2010. I alt blev der i 2011 afgjort 191 sager, hvor tallet året før var 122 sager.

Nævnet har desuden deltaget i en lang række andre aktiviteter. Nævnet har blandt andet haft besøg af udenlandske delegationer af embedsmænd, som kom til Danmark for at søge viden og inspiration i nævnet.

Mange sager om "andre forskelsbehandlingsgrunde"

I 2011 har sager om andre forskelsbehandlingsgrunde, det vil sige alder, handicap med videre, fyldt meget. Af de 191 afgjorte sager i 2011 vedrørte de 79 alder og handicap, hvilket er mere end en fordobling i forhold til 2010.

Fastsættelse af praksis

Nævnet fik i 2011 også lejlighed til at fastsætte praksis på en række områder, herunder områder, som der ikke tidligere har været behandlet sager om. Nævnet har blandt andet truffet afgørelse i en sag om forskelsbehandling på grund af social oprindelse. I en række

sager har nævnet også taget stilling til spørgsmålet om, hvem der kan indbringe en klage for nævnet.

Læs hele Ligebehandlingsnævnets årsberetning på www.ligebehandlingsnaevnet.dk >>

Nyeste Principafgørelser

Ankestyrelsen har i juli udsendt Principafgørelser om blandt andet:

- Tilbagekaldelse af godkendelsen af et opholdssted
- Selvstændig juridisk enhed
- Indtægter skal trækkes fra i kontanthjælp
- Hvilken måned skal indtægter trækkes fra?
- Kun indtægter, der udbetales efter bevillingen af kontanthjælp
- Erstatning for tabt erhvervsevne for deltidsansatte, der kommer til skade
- Fast aften-/nattevagt
- Ulovbestemt genoptagelse af tidligere afgørelser

Læs alle de nyeste Principafgørelser på www.ast.dk >>